

A Prelátus üzenete 2019. július 12.

Az Egyesült Államokba tett és Kanadába tervezett látogatása során Mons. Ocáriz kiemeli a szentek közösségének erejét, és hogy ezáltal hogyan tudunk egymásnak segíteni és egymást fenntartani bárhol is legyünk.

2019.07.12.

Drága gyermekeim! Jézus oltalmazza leányaimat és fiaimat!

Mióta elindultam Rómából,
különösen hálát adtam az Úrnak a

szentek közösségéért. A hit bizonyosságával tudjuk, hogy így még közelebb vagyunk egymáshoz, mint ahogy a fizikai közelség azt megengedné.

Amikor megérkezem valahova, úgy tűnik, mintha a találkozás előtt is együtt lettünk volna. És elbúcsúzaskor is ez történik, mintha az elválással csak egy másfajta együttlét következne. Mindig otthon vagyunk és mindig megvalósíthatjuk a Művet, szolgálhatjuk az Egyházat bárhol is legyünk.

Még a nehéz pillanatokban is erőt meríthetünk a szentek közösségének valóságából, amely szorosan összeköt bennünket, és amely a Krisztussal való személyes egységünknek a következménye.

Eszembe jutnak Szent Josemariának a szavai, melyeket a Honduras-i Konzulátuson írt egy olyan helyzetben, amikor gyakorlatilag

nem mozdulhatott ki: „Mindig száz mérfölddel távolabb vagyok jelenlegi konkrét helyemtől” (1937.IV.30). Ezt azért mondhatta, mert nagyon szoros kapcsolatban érezte magát azokkal is, akik távol voltak tőle.

Tudom, hogy számíthatok és támaszkodhatok az imádságaitokra és az örömtökre az Amerikai Egyesült Államokba és Kanadába tett utazásom során. Én is elkísérlek benneteket: különös módon vagyunk együtt minden nap a szentmisében.

Minden szeretetemmel megáldalak benneteket.

Atyátok,

New York, 2019. július 12.

dev.opusdei.org/hu-hu/article/a-
prelatus-uzenete-2019-julius-12/
(2025.08.13.)